

at der haves jo hemmelig Afstemning i saa godt som alle andre Lande, og hvorfor skulde vi saa ikke have den? Det er ganske rigtigt, at der haves hemmelig Afstemning i de fleste andre Lande, men man maa huske paa, at der er denne Forskel mellem os og disse Lande, at i disse har enhver Mand, der er 25 Aar, 21, 20, ja, endogsaa 18 Aar, Valgret, og der kan være noget mere Grund dertil end hos os. Men naar Valgretten hos os kun gives til 30-aarige Mænd, er det ikke for meget for langt, at de skulle have den fornødne Karakterfasthed til offentlig at kunne være deres Stemmeafgivning bekendt. Thi gaa vi til hemmelig Afstemning, give vi den Bevægelse, der som bekendt er oppe om en Udvidelse af Stemmeretten, Vind i Sejlene, og det vil jeg heller ikke være med til. Jeg finder ikke, der er Grund til at rejse Spørgsmaal om en Grundlovsændring i den Henseende, men jeg indrømmer derimod, at hvis vi indføre hemmelig Afstemning, er der i Realiteten ikke nogen Grund til, at vi ikke skulde give i alt Fald enhver 25-aarig Mand Stemmeret til de politiske Valg, og heller ikke nogen Grund til ikke at give Tjenestekarle Stemmeret, selv om de ikke holde egen Disk og Dug, saaledes som Forholdet er andre Steder. Jeg vil saaledes for mit Vedkommende ikke være med til at vedtage en Lov af den Beskaffenhed, og jeg agter at stemme imod den.

J. Pedersen: Ja, jeg skal ikke komme ind paa de Grunde, som kunne tale baade for og imod at indføre hemmelig Afstemning; de have været drøftede adskillige Gange under tidligere Behandlinger af denne Sag, men jeg kan dog for mit Vedkommende ikke andet end modsige denne Betragtning, som det ærede Medlem nu gjorde gældende, at Indførelsen af hemmelig Afstemning maatte medføre, at man kom til en anden Grænse for Valgretsaldere. Dersom det skulde være rigtigt, saa maatte Valgretsalderens Grænse jo opfattes saaledes, som om den kun havde til Hensigt at sikre, at det blev mere selvstændige Mænd, der kom til at stemme. Men jeg tror, at den Bestemmelse, vi have i vor Grundlov om de 30 Aar, sigter ikke saa meget paa den større eller mindre Afhængighed for den enkelte Vælger, men den sigter mere paa en vis Modenhed, den Modenhed, som opnaas med Alderen. Det kan jo — desværre kan jeg gerne sige — heller ikke gøres gældende, at medens Folk, der ere under 30 Aar, tidt kunne siges at være afhængige af andre, saa kan

det samme ikke siges om Folk, der ere over 30 Aar. Tværtimod, mange ville jo langt ud over den Alder, ja hele deres Liv komme til at befinde sig i et vist Afhængighedsforhold over for andre, enten det nu er over for en Arbejdsgiver eller det er over for en Organisation, som vedkommende tilhører, og jo mere vi nærme os det Tidspunkt, da Vælgerne stemme ikke saa meget som Personer, men som Organisationer, desto mere tror jeg, at det vil have sin Berettigelse at give den enkelte, som ikke har Lyst til at stemme med sin Organisation, Adgang til at kunne stemme anderledes, uden at han i den Henseende behøver at frygte noget. Jeg kan altsaa ikke indse, at dette skulde pege hen imod en Grundlovsforandring, der nedsætter Valgretsaldere, og jeg kan ikke se rettere, end at de mange gode Grunde, der kunne anføres for at fægte med aaben Pande ved Valgene osv., at disse mere eller mindre teoretiske Betragtninger maa vige for det praktiske Hensyn, at Hovedsagen dog er den, at den enkelte Vælger kan faa Lov til at stemme saaledes, som han selv ønsker, uden at behøve at frygte for at lide nogen Skade derved. Jeg stemmer for Loven, som den foreligger.

Bojsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bojsen: Jeg vil blot tillade mig at stille det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om denne Lov kan komme til at træde i Kraft til de forestaaende Folketingsvalg, hvis den nu bliver vedtagen i Dag.

Indenrigsministeren (Bramsen): Ja, det var en Betænkelighed hos Regeringen i sin Tid, at man ved at forelægge Lovforslaget i indeværende Samling ikke kunde faa Loven færdig saaledes, at den kunde bringes i Anvendelse ved de foreliggende Folketingsvalg, og derfor blev Lovforslaget i indeværende Samling ikke forelagt fra Regeringens Side. Hvis Regeringen havde forelagt Lovforslaget, maatte det jo efter de gældende Regler være sket her i dette høje Ting og i den Skikkelse, i hvilken Regeringen i den foregaaende Samling havde forelagt det i dette Ting, eftersom Sagen jo ikke var ført til Ende, men kun var kommen til 2den Behandling her